

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felelős szerkesztő: JÜNKER ELEK.

Főmunkatárs: ENGL GUIDÓ ISTVÁN.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk.

Csokonai-ünnepség. . .

(g) Nem nagyon sok embert találunk az iskolák falain kívül, akik Csokonai-iról többet tudnának mint azt, hogy élt.

Mit is érdeklí öket egy poeta, aki a mult században írt, és pedig nem is idegizgató regényeket, elbeszéléseket, orfeumi dalokat, amelyenek a jelenkor izlésének megfelelnek, amelyeneket a mi olvasóközönségünk keres, követel.

Nem méltányolják Csokonait most sem, mint ahogy nem méltányolták őt érdeme szerint saját kortársai, kik a költőt csak léha, dologkerülő népségnek tartották, különösen, ha az meg hozzá magyar költő volt. A magyar közönségnek azt a részvétlenségét, ezt a hazafiatlan felfogását ostromozza Csokonai maga is oly maró gunynyal „Tempefői” című satirikus játékában.

Csak a legnagyobb köszönettel és elismeréssel szólhatunk azért a budapesti VII. kerületi (Barcsay-utcai) alalmi főgimnázium ifjúságának a nemes buzgalmáról, amelylyel, tanárai vezetése mellett, január 29-en az Uránia színházban Csokonai emlékeztetere estét rendezett, hogy levonja nevérol a homály fátyolát, mely azt oly sokak elől eltakarja, hogy hasonlóan a buvárhoz, leszálljon a mindennapi élet tengerének

tovarohanó hajjai alá, s felszínre hozza az ő költészetének drága gyöngyeit hogy hirt adjon arról a kincsrol, melyrol oly kevesen tudnak, hogy ösztönözze a közönséget, hogy kutasson utanna, gyönyörködjek benne s belőle szellemileg gazdagodjak.

Igy rotta le adóját a lelkes ifjúság a nagy költő megdicsóit szellemenek, annak a költőnek, aki életében oly sokat csalódott és szenvedett.

Ez a szép ünnep azonban reánk csurgóiakra nézve, meg mas tekintetbol is megérdemi, hogy vele első helyen foglalkozzunk.

Igaz, hogy talán minket nem érhet az a vad, hogy nem tudjuk, ki volt Csokonai, hogy nem ismerünk költeményeibol hacsak néhányat is. Mert sok emlék van itt, mely minket a költőre emlékeztet. Igy a „Csokonai-ünnep” ahonnan oly gyönyörű kiadás nyílik a távolban kekkó horvat nyelvekre, ahol a költő oly szívesen idözött. Hisz itt érezte magát legjobban, a természet üditő, bekes oleben, hol megfélekedett az élet küzdelmeirol, meg annak minden bajairol, bánatairol; itt keresett és talált itt erzekeny szívének oly sok sebere, melyek ele végeig sajogtak.

A csond, mely őt ott környezte, a lombos fak titokzatos susogása, a madarak andanto dala, mind mind kiváló

hatással voltak költői lelkére, s nem is volt költő, ki mindezeket oly közvetlenséggel, oly hűséggel és elragadóan megírta volna, mint ő.

Itt e ligetben gyűjtötte maga köré gyakran a tanítványok érte rajongó sereget, kik benne tanítójukat tisztelték és barátjukat szerették, mert „emberséges viselet tekintetében” nem volt, aki hozzá hasonlítható lett volna. Itt oktatta, itt magyarázott gyakran a fogékony lelkű ifjaknak, tüzzel, lelkesedéssel.

Az ő nevéét őrzik egyes okmányok a főgimnázium könyvtárában, ott találhatóak saját kezelek vonásai is, meg egyik utcánk neve is hirdeti hogy minket a költő emlékeztetehoz szorosabb kapcsolok is fűznek. Nem lehet tehát, hogy mindezen emlékek barkinek figyelmet kikerülhettek, érdeklődésfel ne keltettek volna!

És mindamellert figyelemztetés volt a budapesti „Csokonai-est” nekünk is, felhívó szöveg volt, mely különösen nekünk szót.

Megirtuk mult számunkban, hogy az ünnep tiszta jovedelmének egy része a Csurgón felállítando Csokonai-szoboralap javára lesz fordítva. Szép és megtisztelő dolog reánk nevezve, hogy a rendezőség figyeime ide irányult a mi kis községünkre, ahol Csokonai hanyt ve-

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Csokonai Vitez Mihaly.*)

A „Csurgó és Vidéke” eredeti tárcaja.

Írta: **Bencsek Marcell**

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Nem fogok önök előtt tudományos előadást tartani Csokonairól. Először, mert tudom, hogy ilyen alkalommal mindenkit untatnék vele, — másodsor mert azt hiszem, hogy Csokonai, a bohempoeta megfordúna emiatt a sírjában. A sorának kegyetlen ironia volna vele szemben, ha c, kiegész életében vidám verseivel föderítette, melabus dalaival gyönyörködtette, vigasztalta kortársait — kilencvennyolc évvel halála után alkalmat adna nekem arra, hogy egy dízes társaságot nevével kapcsolatban untassak.

Nem az az én feladatom most, hogy önöknek három-négy könyvből leszűrve előadjam Csokonai életét és fontosabb műveinek címsorozatot. Azt a célt tűztem ki magam elé, hogy annak a nagy szeretetnek, amit én Csokonai iránt érzek, egy részét — és minél nagyobb részét — az önök lelkébe átplantáljam; hogy megszerettessem önökkel

*) A jan. 29-én Budapesten az Uránia tudományos színházban rendezett „Csokonai-est” alkalmával feloivasta a szerző.

az embert és a regen elfelejtett költőt egyaránt.

Mert száz esztendő sem kellett ahhoz hogy Csokonait, aki pedig minden idők magyar poétai közt a legnagyobbak egyike, a nemzet nagytiszte elé kerülje. Én van leledve költészeté daja, verseiének csengo muzsikaja, szikrázó lelke, pompás numora, regényes életének bus sorsa. . .

Azaz hogy vannak . . . ha kevesen is, de vannak, akik megemlékeznek róla. És ösztökéségünk az, hogy mi is e kevesek között vagyunk, mi, diákok, akik ez estere idenoztuk erunk, tehetségünk javát, hogy Csokonai nevet újra régi lenyében ragyogtassuk.

Harmáncz éves életében, — (1773-tól 1805-ig) keresztudiment a legvidámabb magyar költő annyi bánaton, nyomorúságon, a mennyi elég lett volna néven esztendőre. De a szenvedés nemestő hatása rajta társzott meg legszebben. Diakkorában, mint a nagy Kim-kovács tanítványa, megtanulta a verseiének olyan tökéletességet, amit ma sem igen értek utol, de izlést, finomságot nem tanult. Csak lassan nemesedett költészeté annyira, hogy erzéssel mindig igazán költői szavakkal tudta kifejezni, s a vidám hatást inkább finom vagassákkal, mint parasztos, eros szavakkal érte el.

Mar a debreceni kollegiumban nagyra becsülték tehetségét és professzorai iparkodtak is fejleszteni benne a természet adományát. Nem az ő hibájuk volt, hogy az iskola ki nem elégítette Csokonait; a költőnek valóságos kin lehetett a leiro versek, alkalmi költemények, emlékedések gyarítása; a szabadságra vagy teieának az iskola legyeime. Sok összehúkozes után vegre is ottnagyta a műszak csarnokait. Az ő Muzsaja csak a szabad eg aatterezte joi magát — Azt az indultatos hangú beszédet, amelyben társaitól elűcsözött, s a mely miatt bizonyítvány nélkül való elbocsátásra ítétek, ma kegyeletes emlékü örzi az iskola, mely akkor elűzte falai közül.

Csokonai meglepően nagy tudást vitt magával az iskolából de ezt leginkább saját szorgalmának és tudasvagyanak köszönhetette. Mert nemcsak a rim-kovácsolás, nemcsak a a tragar szememessegu disznótöri versek és alkalmi ódak iránt volt érteke, de különben ismerté a klasszikusokat; és mikor társai az europai nyelvek tanulását felosztottak maguk közt, megtanult a nemeten és francian kívül olaszul is; fordította Tassot, Metastasiot; megismerkedett a nemet és francia novellámmal és Kleistbol is fordított. A magyar irodalomban sem volt jaratlan; csatlakozott Kazinczyhoz, annélkül azonban, hogy

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

tett életében, habár csak kilenc hónapra is, nyugalmat talált. De éppen azért intőszózat volt az, hogy mi is tegyünk, mi is törekedjünk arra, hogy a költő szobra minél előbb díszítse városunkat!

Igen tennünk kell nekünk is, mert ha-mint már néhány év óta tapasztalhattuk — a mi érdeklődésünk alább száll, ha megelégszünk azzal hogy az a néhány fillér, mely közbe-közbe a „Csokonai-asztaltársaság“ perselyében összegyűl, szaporítja csak a szoboralapot, — akkor bizony még sokáig fog tartani, míg célhoz érünk.

Nem szabad tétleneknek lennünk! Utat, módot kell keresnünk, hogy érdeklődést keltsünk szélesebb körökben, s fel kell használnunk minden alkalmat, hogy a szoboralap összegét növeljük.

Nálunk is az ifjúság volt az, amely az első összeget a Csokonainak felállítandó szobor számára letette, ő mutatta meg, hogyan kell lelkesednünk nagyjainkért, hogyan kell megtisztelnünk azok emlékét. Kötelességünk tehát azon lenni, hogy minél előbb érkezzék el a nap, melyen Csokonainak hozzá méltó szobráról lehulla a lepel, hogy hírdetője legyen az ő költői nagyságának és az utókor tiszteletének.

A „Csokonai-est“ műsorát már múlt számunkból ismerik olvasóink. A közönség az ünnepség estélyén zsúfolásig töltötte meg az Uránia színházat s este a penztárnál jegy már nem is volt kapható. De meg is érdekelte az ünnepség a közönség érdeklődését, mert kiválóan sikerült volt az minden tekintetben. Különösen ki kell emelnünk Benelek Marcell felolvasását Csokonairól, melyet lapunk mai árcájában szerző szíveségéből olvasóinknak is bemutatnunk, amiért neki ez uton is köszönetünket fejezzük ki. Az énekszámok, a zenekar precíz játéka, a legkényesebb zenei füleket is gyönyörködtették és kielégítették. A szindarabokban (részlet a „Tempefői“ szatirikus jelenet II. felvonásából és „A szigetvári vértanúk“ c. drámából az esku-jelenet) az ifjak oly ügyesen játszották szerepeiket, hogy hivatott színészeknek is becsületére vált volna.

Nagyon kellemesen hatott a közönségre a műsor utolsó száma: Kottas Aladár „A horvát tengerpartról“, melyet Trbojevic Miklós olvasott fel. E számnak különös érde-

kességet kölcsönözött az, hogy a színpadon elhelyezett horvát-szlavon internatus zenekara, a felolvasás folyamán említett dalokat és táncokat — munkaslányok dala, nászdal, halászok dala, horvát koló stb. — gyönyörű összejátékban mutatta be tamburán.

A közönség a műsor minden egyes száma után bőven jutalmazta tapsokkal a szereplőket és a program befejeztével egy szép és nemes élvezetek közt eltöltött est emlékeivel oszlott szét.

Kötelességünknek tartjuk, úgy a főgimnázium, mint városunk közönsége nevében is az igazgatóságnak és tanári karnak ismételtén is kifejezni őszinte köszönetünket az irántunk való figyelemért és gratulálunk nekik a fenyves sikerhez, melyet növendékeikkel elértek. Búszkák lehetnek, midőn látják, hogy fáradozásuk nem hiába való, hogy az ifjak lelkesednek minden jóért, szépjért, nemesért, a nemzet nagyjainak emlékét becsülik és megőrzik s így képesek lesznek arra, hogy majdan mint a haza derék polgárai minden erejükkel és tehetségükkel annak felvirágoztatására törekedjenek.

A Diakkoncert és járuléai.

— Saját tudósítónktól —

Nem csak hivatászerű kötelességből, de a régi jó idők iránti kegyeletből is vidám hangulatban indultam a csurgói ev. ref. főgimnázium ifjúságának táncos egybekötött hangversenyére. Eszembe jutott az a boldogkor, mikor még én is a szereplők és rendezők között voltam, hogy mint diák utóljára szerepeljek a csurgói nyilvánosság előtt. A nyolcadászoknak ez a hatyudala, mert a majális már a hetedezkedé, az érettségi pedig egészen más elbirálás alá esik.

Nyolc óra után léptem a Korona nagy termébe, mely már zsúfolásig tömve volt közönséggel. Nem is értem rá körül tekinteni, mert az ifjúsági zenekar már belekezdett a „Bánkban“ című dalműből összeállított potpourriban. Az ügyesen összeválogatott és hangszertel részleteket kifogástalan precizitással játszotta a kibővített zenekar, mely egy miniatűr-philharmonikus-orchester képét nyújtotta. A közönség sűrű tapsokkal fejezte ki megelégedését. — Vida Károly VIII. o. t. Tompának „Kárpátok villije“ című költeményét szavalta ezután, benső hévvel és őszinte lelkesedéssel. A teljes negyedórát tartó darab betanulása maga is nagy feladat melyet azonban jelszen oldott meg és sikerült szavallata osztatlan tetszésben részesült.

Most egy trio következett. Kovács Sándor zenetanár gondokán, Vida Károly he-

gedün és Valentényi Gáspár VI. o. t. zongorán adták elő a) Schubert „Adante“ és b) Beethoven „Allegro“-ját. Kovács tanár cellojával brillírozott a soloreszletekben, Valentényi pedig ügyes zongorajátékával kísérte hol a gondokát, hol a hegedűt, hol pedig mindkettőt. Vida szintén jól megállta a helyét. Az ifjúság gyermekkar Egressynek „Beteg leány“ át énekelte ezután. Az apró csemeték csengő hangja a csurgói magán női karra emlékeztetett, mely ugyanezt a darabot énekelte egy közelebbi hangversenyen. A közönség becéző tapsokkal honorálta éneket. Bence László VII. o. t. Dr. Váradi Antalnak „Judas“ című költeményét drámai erővel szavalta el s a közönség nem fukarkodott tetszésének nyilvánításával az ügyes előadásért.

Kovács zenetanár Nikolicsnak „Busan dalol“ című dalát és „Tiszpartján“ című saját szerzeményét játszotta fuvolán, zenekisérettel s szinte magával ragadta a közönséget a zenei élvezetek birodalmába. Utóbbi darabját meg kellett ismételnie, a közönségsűrű tapsai között. Végül Meyerbeer „Hugenották“ című operájából adott elő részleteket az ifjúsági zenekar és vegyes énekkar. Az óriási dobogót egészen ellepte a nagy számú zenekar s a 4 szolamba osztott énekkar. Ez meg egy kis fiók operai-előadásra emlékeztetett s igazi élvezettel gyönyörködünk az ismert melódiákban.

Tíz óra volt, mire a program véget ért. Ezúttal is őszintén gratulálunk Kovács zenetanár urnak, aki szinte bámulatos eredményt képes elérni diákjaival. Izzánu kár, hogy elfoglaltsága miatt csak erre a szűk térre szorítkozik s minden évben csak a gymnasiumi hangversenyen élvezhetjük játékát. Az egész hangverseny különben kizárólag az ő érdeme, ő vezényelt, fáradt a hangszereléssel és betanítással s az ő rendkívül ügyes keze meglátszott minden egyes zene és énekszámon.

A hangverseny tehát igen jól sikerült s ezt az igazság érdekében is, de meg a közreműködők elismerésül szívesen konstatáljuk.

És most, hogy a tarka kép összevegyül, tekintsünk egy kicsit széjjel. Mennyi ismeretlen arc! Mind meg annyi vidéki, mert a csurgói lányok vajmi csekély számban vannak képviselve. Csupa kíváncsiságból megolvastam a hölgyeket, 85-en voltak, a gardedámokat is beleértve. Micsoda kolossális nagy szám, hiába, a diák-koncert még mindig a régi vonzerővel bír. De nem is csoda, hisz 300 diák és 600 szülő van érdekelve s ez a legjobb alkalom arra, hogy a papák és mamák személyesen pumpoltassák meg magukat.

debreceni nyelvérzékeny a nyelvújítás hatalmába került volna.

Az iskola falai közt próbálkozott meg Csokonai először a drámairással is. Tempefői kivéve jelentéktelenek ezek a drámák, valamint a későbbiek is; érdemük csak a népiességben és komikumban van. Tempefői sem hatna a maga egészében színpadon, mert a tendenciát, amit mi csak a francia drámák szellemes házi orvosaitól szoktunk bevenni, itt minden alak vagy kimondja, vagy kimutatja. Pedig meséje nem érdektelen; a forszúldozta költő élete a sivarlelkű Maecenasok között, s a gróf kisasszony és poeta szerelme — gyönyörű és gyönyörűen megírt dolgok.

Az iskolából kikerülve folytonos hányódás volt Csokonai élete. Jogász is akart lenni, tanítani is próbált, a pozsonyi diéta alatt verses újságot is szerkesztett — semmiképpen nem tudott zöldágra vergődni. Igazán úgy élt, mint drámájának hőse, aki sem égen, sem földön nem talál utat a boldogulásra.

De amikor már közel állott ahhoz, hogy kedvét és hitét örökre elveszítse — akkor következett borús életének egyetlen szép, boldog korszaka, melynek szépségét, boldogságát egyetlen szó fejezi ki: Lilla.

Am tagadják az esztétikusok Csokonai szerelmét Lilla iránt: aki nem észszel, de szívvel olvassa a sziv munkáját, sohasem fogja tagadni. — Az esztétikusok azt mondják: hihető-e az, hogy a forró szenvedélyt

valaki olyan nyugodtan folyó sorokba, pompásan hangzó rimekbe, klaszszikus vonatkozású képekbe öltöztesse?

Én csak azt kérdelem; elképzelhető-e az, hogy egy ember, akit sehol soha meg nem értettek; a kicsinyes közönyös lelkek mindenünne elhajszoltak; akinek élete idáig a szeretetlenség élete volt: ha most talál egy nőt, akiről hiszi, hogy az szereti, megérti, megszanja; azt adja neki, amit eddig hiába keresett — a szívet: hihető-e, hogy ez az ember csak úgy póstamódra, hangzatos versek kedvéért vallotta szerelmesnek magát?

Szerelem volt a Csokonai szerelme, jó rimeit ellenére is — igazi tiszta és — egyetlen. És mikor Lilla, háromnegyed évi boldogság után másnak a jegyese lett, aki nem irt ugyan verseket, de gondtalan életet biztosított neki; Csokonai nem csinált drámai jeleneteket, nem átkozódott. Ott hagyta Komáromot egy szép tavaszi napon; egy levelet irt még a kereskedő lányának, az imémét Vajda Juliává fakult Lillának —, ez volt az egész.

Három könyvbe fűzte össze Lilláról irt dalait. Előszavában azt mondja, hogy nagyon fel a Himfy verseivel való összehasonlítás-tól. Pedig nagy oka nem volt, mert természetességre, közvetlenségre nézve fölötte áll Kisfaludynak.

Mint a görög szobrász, aki rossz gondolat nélkül alkotja meg gyönyörű testét

Vénusznak — úgy dalol Lilla természetéről, szépségéről Csokonai. És — nem volt szerelmes? Ki meri azt mondani, hogy a milói Vénusz alkotója nem lehet-e bele alkotásába egész lelkét — csak azért, mert a szobor minden részecskéje aprólékos, szerető gondolat van kicsiszolva?

De legszebben beszél egy-két apró vers, amelyek nemcsak Lillával, de velünk XX. századbeli bölcséssel is elhitethetik szerelme igaz voltát. A festő rózsabimbót így énekl meg:

Nyilj ki, nyájisan mosolygó
Rózsabimbó, nyilj ki már —
Nyilj ki — a bokorba' bolygó,
Gyenge szellő csókja vár.
Nyilj ki, gyenge kerti zsenge,
Hebe nektárt hint terád,
Szűz nyakadba Flóra gyenge
Báronyos palástot ad,
Hadd szakítsalak le, édes
Rózsaszál: szép vagy te már;
Hej ha meglát, hány negédes,
Hány kacér leánya vár!
Nem, nem! Egy leány se nyissa
Búszke fűzőjét terád:
Ültetőd kedves Julissa
Néked újabb kertet ad.
Ott kevélykedj bitoroddal
Ékesebb biborja közt!
Ott kevélykedj illattoddal
Kedvesebb illatja közt!

Egy csomó fiatal ur gomblyukában fehér selyem kokárdával övezett piros szegű virít, ezek a rendezők. Amott egy szőke ifjú válláról hosszabb fehér selyem szalag omlik alá, az a cigányvajda, ott pedig egy még hosszabb és szélesebb szalag, az a tanár-elnök, Horváth Kálmán tanár ur, aki lekötelező nyájassággal csinálja a honneuröket. Ezt a nem épen legkellemetlenebb tisztet mindig a tanári kar legifjabb tagja tölti be s ezuttal a tanár ur a francia négyes terén is bemutatta rendezői tehetségét. Az én időmben az örök-ifjú Laci bácsi volt az elnök — főrendezőnk, aki most ezt a szerepet az internátusban tölti be a rendes családapa gondosságával. Vida igazgató ur jóleső érzéssel legelteti szemeit az ifjúságon, mely szép rendesen viseli magát. A nagyobbak kurráznak, az alsóbb rendek pedig felhuzodnak a karzatra s onnan nézik irigy szemmel kollégáikat.

Nini, hát az micsoda ott! Már pongyolában is járnak mulatságra és táncolni? Csak nem! De nem ám. Az az ugynevezett „Reform“-ruha, melyről oly sok szó esett már. Ha jól látok, öten vannak e modern ruházatban, mely először jelent meg ezuttal a csurgói mulatságok parkettjén. De akadt is bámulójuk elég, kivált eleinte, ami nem is csoda. Mert valójában nem egyéb ez egy diszes „slafrock“-nál, mely egy darabban nyulik le a földig figyelmen kívül hagyva a divatos öltözködés legelemibb kellekeit is, mely „ápol s eltakar.“ Nincs derék, nincs alj, nincs egyéb, mint egy bő lepel a la gréque. De ne boncolgassuk tovább ezt a különben üdvös reformot, mert még megharagszanak rám mind az öten s ezt nem szeretném.

A cigány rázendíti a „talpra magyart“ s mindjárt megélenkül a kép. Ne méltóztassanak azonban félreérteni, mert nem amolyan Halifax és Mercur féle gyorsfényképeket értek „kép“ alatt. Uram bocsá, még csak ez kellene! Csurgón — sajnos — nem értik el az ártatlan, kedélyes trefát s akkor is haragsznak, ha foglalokzik az ember velük és az is baj, ha nem érintik őket. Hiába, Csurgó nem tagadhatja el kis városi jellegét. És mégis a referendából nem hiányozhatik a szép nem, tehát foglalokoznom kell önökkel, tisztelt hölgyeim. Előre is bocsánatot kérek azonban s ime hirlapilag kijelentem, hogy minden sértő szándék távol áll tőlem. Azt hiszem, ez elég arra, hogy minden gyanúsításnak elejét vegyem. De mert nem szeretnék férjem-uraimék szemrehányó tekintetével találkozni, ezuttal kikerülöm a Nagyságos Asszonyokat, elég és hálás témát találván a kisasszonyok körül. Ha mégis itt-ott megtalálnék feledkezni igéretemről, azt ne tessék igen rossz néven venni, hisz a miniszterek sem szokták minden ígéretüket megtartani.

A bátoratlan szerelmeit érzését gyönyörűen festi ez a versszak:

Remény s kétség között epezttem
Édes kinok közt magamat.
Most feltalálom majd elveszttem
Lillát s belső nyugalmamat.
Ha látom őtet, felhevülnek
Rabbá esett érzéseim;
Ha eltavozik, hanyatt dőlnek
Tornyodzó reménységeim.
Lelke kegyes — de negédjétől
Ójátok, irgalmas egek!
Szava nyájas — de egy nem-jétől
Mint a haláltól rettegek.
Oh, értem teremtett szép lélek,
Hogy szívem ki nem űnhetem!
Tőled reményelek, tőled félek,
Terád van bízva életem.
De kimőlj, adj erőt szívemnek,
Ah, gyengén szólj sorsom felől,
Mert akármint végzesz fejemnek,
A bu vagy az öröm megöl.

De reggelig mondhatnám sorba a Lilla-dalokat; egy-két sor vagy szöveg mind egyikben megéri, hogy az egészét megismerjük.

(Folyt. köv.)

Minden táncrend elfogyott, az utolsót én tulajdonítottam el s elvittem magammal haza, hogy eszembe jusson róla kötelességem: a béli tudósítás. Szerettem volna másra tukmálni e feladatot, de nem akadt rá vállalkozó szellem, senki sem akart a darázs-fészekbe nyulni félvén, hogy megcsipik a — fulankok. Engem már elegszer megcsipik meg a hadjáratot. Kijelentem azonban, hogy vasárnap reggeltől kezdve 48 óráig ismeretlen helyre költözöm s mindennemű kihívást előre be fogok jelenteni a csendőrségnek.

Bábéli zűrzavar. Nem is tudom, hol kezdjem a sort. Vigan folyik a csárdás, a párok rezegnek, szitalnak, forognak, bokáznak s amott különös jókedvvel járja fekete barsonyszalaggal díszített rózsaszín batiszt reformruhájában egy sudár termetű kislány. Tancosa, az a különben komoly bürokrata, szinte felvillanyozódik s alaposan kivágja a figurákat. Egyforma virágos batisztruhájában a két nővér rengeteg sokat táncol, a harmadik fehér batisztba öltözött s csipkéi alaposan összegyűrődtek a sok forgatástól. Mellette a Nagyságos Asszony orgonaviragsz nű taffet selyem ruhájában többet ül, mint táncol, de nem azért, mintha nem volna tancosa, hanem maga nem akar. Csak néha néha lejt egy-kettőt férjeurával. Lam az a komoly kisasszony, sárga atlasz alapu himzett moll ruhájában, már jobban teljesíti hivatását, alig látam űve egész idő alatt. Szomszédjai, a fekete bársonydiszű rózsaszínű batiszt ruhás nővérek nemkülönben.

Megint egy rózsaszín batiszt ruha, csipkegallérral, bogárfekete tüzes szemeiből azt olvastam ki, hogy vidéki, mégis remekül mulat. A millefleur reformruhás hölgyike tancosa mindig elhibazza a négyest, ami különben nem is csoda, hisz fölton társalognak. Ónagysága, csipkediszitű fehér atlaszruhájában egyre haza gondol, pedig szerettei nem laknak túl az első zónán. Az áttört fehérruhás két szőke nővér már sokkal távolabb lakik, de pontosan megszoktak jönni a diakkoncertre. Mäskor a papajuk is elszokott jönni, ezuttal azonban csak a mamát tudták kapacitálni. A névrokon nővérpár bő ujjú fehér mollruhájában vidáman cséveg a női kar többi tagjaival, míg az a dus szőke fűrtű, fehérimzett moll ruhájú s frise nyakszalagos vidéki kis lány csak németül tudja megérteni magát, mégis egyre viszik. Ónagysága és nővére fekete ruháján meglátszik, hogy gyászolnak, a fehérpetyes rózsaszín batiszt ruhás médike azonban annál vigabb s tancosa alig győzi őt bámolni cvikkerén keresztül.

A fiatal asszonyka most van először mulatságon, zöld csikos gázzal bevont fehér dűschessz ruhája minduntalan tüt-cénnát kíván. Jól mulat, csak az a kár, hogy notárius uram iparkodik hazafele. — Ónagysága már könnyebben beszél, chiné kostümruháján a vörös szalagok fekete csipkéivel vannak bevonva s hogy az uszály negatolja a táncban, feltűzi csakhamar. Még egy chiné ruha virágos, tulajdonosa szorgalmasan továbbítja a leveleket, de csak — hivatalból. A rózsaszínű, csikos reformruhás leánya igen sokat tánczol, meglátszik a Gretchen frizuráján. A Nagyságos Asszony fekete csipkeruhájában diszkrétan táncol, jól érzi magát barátője is, a nyulánk termetű vigkedélyű uriaszony. A fehér piqué ruhás, csipkéekkel díszített két nővér mintha skatulyából került volna elő, meglátszik rajtuk a mama gondos keze. A rózsaszín ruhás másik nővérpár idegenből jött el s nem is bánták meg.

Világos kék krepp ruhájában a két nővér a női kar egy-egy szólamát képviseli, mellettük egy kis leánykát rózsaszín reformruhában különösen a képezdészek táncolatnak sokat, nénikéje azonban ugylátszik sokkal vigabb — a jégen. — Az ibolyák is megjelentek, egy nagy csokor ott virít a fess táncosnő keblén, ugy tudom Keszthelyen teremnek. Barátője, fehér selyem ruhájában, csipkebetéttel, szintén vendég szereplő. A muraköziek ugy látszik mind jó táncosok. Emitt ismét egy reformruha, kek tufos moll, viselőjét nem szoktam ilyen vidám hangulatban látni, mint ma. Arra a szőke szépség-

re, aki a négyes alatt leleplezett, nem tudok haragudni, remekül táncol s még hozzá kedves leány, kar, hogy olyan hamar eltűnt. Az a fehér piqué ruhás, kék nyakszalagos kis lány ma nem a legjobb kedvében volt, nem tudom miért? . . . Ónagysága, a fiatal asszonyka azonban annál vigabb volt, fehér louisienne dereka brüsszeli csipkéekkel volt díszítve. A két nővér, fehér petyes moll ruhájában annyira hasonlított egymáshoz, hogy alig tudtam őket megkülönböztetni. A nagy zűrzavarban még sokakat nem vettem észre s ha valaki kimaradt volna ne tessék szándékosságát feltételezni. Emlékezetem néha idült gyengeségben szokott szenvedni.

Az urakat most nem bántom, azok ugyanis kaptak másnap egy hétre való kukli-predikációt. Már t. i. aki rászolgált. Ejjél után meglehetősen hosszú pauza volt s az összes termekben terített asztatok mellett vigadott tovább az éhes és kifáradt hadsereg.

Fesztelen vigaszag uralkodott mindvégig a kedélyeken s a szupét ötnegyed óra hosszáig dobogtattak. Minél előbbre hajlott az idő, annál jobban emelkedett a hangulat s ugy 4 óra tájban a legszilajabb tánc járta. Ekkor már a vidékiek az órát nézegették, nehogy lekéssenek a hajnali vonatokról. De volt am eszük a táncosoknak, visszaigazították az órát s a Nagyságos Asszony csak ugy menekülhetett meg, hogy a már robogó vonatba beugrott. Hja, vasutas vér! A többiek szegények reggel 5 től 11-ig kukusoltak a váróteremben, no de legalább megemlegetik a mulatságot.

Tancosokban ezuttal nem volt hiány s a cigány is kített magáért. Szóval a mulatság is kitűnően sikerült. Szép volt, jó volt. Még igen igen sokat tudnék mesélni róla, de sem a hely, sem az idő nem engedi, hogy tovább fecsegyek. Itt adom a jelenvolt hölgyek névsorát:

Asszonyok: Balogh Zsigmondné, Barakonyi Kristófné, Bóné Kálmánné, özv. dr. Barla Sándorné, Bosznay Istvánné, özv. Begedy Péterné, Boosor Lajosné, Bonc Endréné, Fejes Kálmánné, Fekete Józsefné, Fekete Lajosné, özv. Ferenci Kálmánné, Gaál Elekne, Dr. Héjjas Imréné, Hesz Jenőné, Hőke Kálmánné, Horváth Endréné, Haám Ferencné, Horómpöli Gyuláné, Kalocsai Kalocsay Endréné, Kovacs Sándorné, Koronya Lajosné, özv. Losonci Sándorné, Lovas Gyuláné, Léber Károlyné, Matóta Jánosné, Matócsy Istvánné, Melitskó Miklósné, Moyzes Miklósné, özv. Petrovics Jánosné, Prettenhoffer Ödönné, Simon Pálné, Szabó Jánosné, Szánthó Jánosné, Szász Gézané, Szomju Istvánné, özv. Szabó Pálné, Schreiber Jakabné, Dr. Vida Károlyné, Valentényi Györgyné. — *Lányok*: Balogh Mariska, Barakonyi Erzsike, Barakonyi Margit, Barla Laura, Barla Lenke, Begedy Margitka, Begedy Gizella, Bonc Sárka, Bozzay Erzsike, Boosor Lenke, Beifanti Elvira, Fejes Margit, Fejes Otília, Fekete Ilonka, Fekete Böske, Ferenci Ilonka, Hőke Jolán, Hőke Böske, Haam Annuska, Izsák Ilonka, Ivánics Tilda, Kalocsay Ella, Lovass Lina, Lovass Ilona, Losonci Ilonka, Nemes Irma, Mozsanyi Mariska, Mojzes Toncsika, Perger Matild, Szabó Ilonka, Szabó Erzsike Szabó Jolánka, Szabó Milike, Schreiber Malvin, Schreiber Matild, Szomju Ilonka, Vida Klárika, Vida Terike, Vida Margitka, Virág Lina.

Kátsa

Színészet.

E hó 3-án érkezett meg Csurgóra Zoltán Gyula színigazgató társulatával együtt, kogy az előleges színi jelentésében 3 hétre hirdetett előadásait megkezdhesse.

Szerdán este került első bemutatásra Dobsa Lajos: „Huyadi László halála“ című 5 felvonásos eredeti nagy történelmi drámája telt ház előtt, s az előadás teljesen kielégítette a műpartoló közönség várakozását, mely a társulat működéséhez — ismeretlenül bár, — előlegezett bizalmával s a szokottnál nagyobb arányu pártfogásával hozzájárult.

Ennek az örökbecsű, de amellet nagyon nehéz darabnak előadása, erős próbára tette a társulat erejét, képességét, de a sikerült

előadással Zoltán Gyula igazgató bizonyoságot tett róla, hogy jól képezett tagokból álló, erősen szervezett társulattal rendelkezik.

A társulat hölgy tagjai közül Zoltánné Juliska (Ronov Ágnes) tűnt ki határozott fellépésével, a legerősebb drámai részeket is élénken festő szép hangjával, ügyes játékkal, — valamint Pilišiné (Mária) ki temperamentumos, ügyes alakításával, különösen a 4-ik felvonásban ragadta magával a közönséget. Igen kedves volt Borsódi Paula is (Mátyás) s őt kellemes megjelenésével szívesen láttuk volna hosszabb szerepben is.

A férfi tagok közül Zoltán Gyula igazgató érdemel kitűnő figyelmet, ki gondos alakítással adta V. Lászlót, továbbá Piliši László, a társulatnak az az erős, tehetséges rokonszenves tagjai, ki Hunyadi László czimszerepében excellált; Váradi János a fondorkodó Czillei és Jáni János az ármánykodó Garai szerepében, — mindketten komoly gondos előadásukkal keltettek figyelmet.

Csütörtökön Gécz: „A régi szerető“ című ismert népszínműve került színre élénk érdeklődés mellett, s a szereplők közül az említettek kivül zajos sikert aratott Béresi Mari (Teca) tisztá kellemes hangjával. Jól játszottak ezenkívül Makai Elemér Majosházy Eszter és Nagy Kálmán is. N. Török Margit karnagy is rendkívüli ügyességét mutatta be.

Pénteken szünet volt, tegnap este pedig a „Gésák“ kerültek színre kitűnő előadásban, melyről a jövő héten fogunk bővebben beszámolni.

Ma este „Ocskay brigadéros“ megy.

A darab szerepeinek összállítása az egységes rendezés s a meglepően fényes díszletek a Zoltán Gyula rendezői ügyességét és izlését dicsérik. Erősen hisszük, hogyha jövő előadásokkal is hasonló sikert érnek el, számíthat pártfogásra a társulat, melyet ezuttal is legmelegebben ajánlunk a közönség rokonszenvébe, jóakarataiba.

— Y.

H i r o k

— **A lengyár ügye** végre valahára véglegesen eldőlt. A földművelésügyi miniszter leírata, melyben a lengyár felállítását engedélyezi s az állami támogatást folyósítja, az elmúlt héten leérkezett a Szegedmegyei Gazdasági Egyesülethez. Így tehát megnyugodhatnak a kételkedők, a tavasszal csakugyan épülni fog a lengyár. A lentermelési kinyitásként a jövő héten osztja ki a Gazdasági Egyesület. Kiadói hivatalunk az 5000 példányt ma expedialta.

— **Hangverseny.** A csurgói áll. tanítóképzede f. hó 21-iki hangversenyének műsora a következő: 1. Szabó X. Ferencz: Ima. Előadja: az intézeti férfikar. 2. Haydn: C. dur Simphonia 2-ik tétel. Zongorán 4 kézre előadják: Materényi Jenő és Pados Rezső III. é. növendékek. 3. Liszt-Jókai: A holt költő szerelme. Szavalja: Tarr Ferenc; a zongorarészt játssza: Materényi Jenő III. é. növendékek. 4. Bériót: Scene de Ballett. Hegedűn előadja: Bellada Ferenc I. é. növ. zongorán kíséri: Marton Kálmán IV. é. növ. 5. Mihalovich Ödön: A kolostorban (Toldy szerelme c. operából.) Az ifjúsági zenekar kísérete mellett előadja: a Nőkár. 6. Csengeri Gyula. Szerelmes história a zongora mellett. Marton Kálmán zongorajátéka mellett előadja: Köberling Karoly IV. é. növ. 7. a) Mozart: A grófnő áriája. (Figaro házassága c. operából.) b) Mascagni; Santuzza románca (a Parasztbecstületből.) Zenekiszérettel énekl: Moyses Miklósné urnő. 8. Magyar népdalegyveleg. Zenekarra átírta; Moyses Miklós tanár, Előadja: az ifjúsági zenekar. 9. Huber Karoly: Dalárinduló. Előadja a férfikar.

— **Házi estély.** A csurgói polgári casino tegnap este hangversenyvel, táncal és tombolával egybekötött háziestélyt rendezett saját helyiségeiben. Az estély kitűnően sikerült, a termék zsufolásig tömve voltak a tagokkal és vendégekkel. A tombolatárgyak feltűnő szépek és értékesek

voltak, 100-nál több tárgy lett kisorsolva. Jövő számunkban bővebben viaszatérünk.

— **Az ev. ref. főgymnasium** ifjúsági hangversenyén felülfizettek: Br. Inkey József orsz. képvis. 20 kor. Tóth István ügyvéd (Szigetvár) 7 kor. Hóke Kálmán, Valentényi György (Szigetvár), Hám Ferenc Valent Imre, Melitskó Miklós, Verbay István, Klängenbrunner Antal 4—4 korona Szűcs Károly (Bar-Sellye) Szikszai Ödön (Udvarhely), Patkós Balint, Horvath Kálmán, Schoffhauser N. Bárány Gyula 3—3 kor. Ermei N. Dr. Wollák Adolf, Dr. Horváth József, Dr. Poór Ernő, Hajas József, Kovács Gyula, Lipsitz Zsigmond, Léber Karoly, Dr. Vida Karoly, Reumann Kálmán, Vágó Gyula, Dr. Hochreiter Kohnel 2—2 kor. Csorba Gusztáv, Fazekas Sándor, Siposs Csényi János, Koronya Lajos, Csaplovics Elek 1—1 kor. Váci Antal 40 f.

— **Jubiläum.** Zoltán Gyula színiigazgató f. hó 14-én, szombaton ünnepli színészkedésének 30-ik évfordulóját. A jubiláris előadásra felhívjuk olvasóink figyelmét s a derék igazgatót lemelegebben ajánljuk pártfogásukba.

— **Tűz.** F. hó 4-én, szerdán delben a harangszó közé a tűzoltók vészes trombitája vegyült. Az óváros feől koromfekete füstfelhők emelkedtek a magasba s az emberek serogestől siettek a vész színhelyére. A kis utca végén levő közben áll a község tulajdonát képező pásztorlak, melynek zsuppos teje gyulladt ki. Az egész épület, valamint az udvaron levő pajta, istálló és ól lángha borult s a tűzoltók csak nehezen tudták megakadályozni a tűz továbbterjedését. Az egyik csordásnak 1 tehene, 2 úszója és 2 borjúja segett benn az istállóban, továbbá a kamrában felhalmozott zsír, szalonna és egyéb élelmiszer mind elhamvadt. Az egész környék sokára is a legett ház kéményében lógott füstölés eszjéből, s azok is mind elégték. A rengeteg sok zsiros anyag nagyban elősegítette a pusztulást. A vízhiány — mint rendesen — megint érezhető volt. A tűz oka eddigelő ismeretlen, legvalószínűbb, hogy gyerekek játszottak gyufával s vigyázatlanságból gyuladt ki a szalma.

— **A haláttan atádiak.** Csütörtökön reggeli póstával érdekes levelezőlapot hozott a posta. Egy nyílt levelezőlapon szóról-szóra s eredeti helyes írással a következő sorok álltak: „Kérem legyen szíves a csurgó és vidéke újságba kiteni, hogy a Natádi műkedvelők előadása jól sikerült és az egyetlen szép jövedelme volt és szegén szereplők egy pohár sört se kaptak, ambár rászorulva nem voltak, csak hogy nem let. Tisztelettel, N. N.“ Ime kinyomattuk N. N. ur kis levelét, abban a biztos feltevésben, hogy a műkedvelők visszafogják utasítási fogadatlan prókatoruk sörös nyilatkozatát.

— **Nagyatádi és vidékéről.** Szomorú sors jutott osztályrészül Bene Lajos görgetegi koresmaros ak. Egy hónap óta folyton buskomor volt; ha csak tehette, kerülte az embereket, míg végre meghibbant az agyvelője. Majd mindennap eljött Nagyatádra, sorra járta az üzleteket, mindentűt „nagyobb megrendeléseket“ tett, „hisz 200 holdas birtokomat eladtam a kanizsai főnócoknak.“ — mondogatta. A múlt héten környezete attól félt, hogy a tehol teljes erővel kiút rajta, azért Nagyatádra vitették a csendőrséggel. Miután Kaposvárról nem volt turesedés a kórházban, Budapestre szállította a helybeli rendőrség. —

A kintornás hazája, a nagy világ. Nincs rendes lakóhelye, nincs rendes élete. Minden nap más helyen hajlja le fejét nyugalomra, a foglalkozása hozza ezt magával. Faluról-falura jár, (a városban meg sem tűrik) sokszor étlen szomjan és ha eljön azt est, testben és lélekben elcsigázva ledül az erdő szélére, eső, szél, és vihar nem gátolja ebben. Kis családja is vele nyomorog: éheznek és fáznak. Eszünkbe jutott mindez, midőn halottuk, hogy a múlt héten a Csokonya melletti erdőn megfagyva találtak egy kintornás négy éves gyermekét; hiába élesztgették, dörzsöltgették, az ártatlan jószág nem ébredt fel többé. —

A „nagyatádi járási takarékpénztár“ e hó 2-én tartotta meg IX. rendes közgyűlését. Az évi nyereség 25185.11 koronát tett ki,

az osztalék pedig részvényenkint 16 koronát. A helybeli állami- és izr. iskolák szegényei javára 150 koronát szavaztak meg. Az igazgatóság tagjai lettek: Rotter Barnát igazgatósági elnök, Dr. Nóthig János igazgatósági alelnök, Burics János, Éha Sándor, Friedfeld Rezső, Knapp József, Dr. Kommu Elek, Mészáros Vilmos, Dr. Noszlópy Gáspár, Tráttner Mátyás (uj). A felügyelő bizottság tagjai: Pittner György, Bienenfeld Izidor, Mészáros Gábor, Krausz József. —

Február 1-én tartotta a „nagyatádi iparos ifjuság önképző egyiete“ műkedvelői előadással egybekötött táncestélyt, mely a saisonban a második és a sikerültebb volt. Nem mulaszthatjuk el az alkalmat, hogy reámú-tassunk arra a szép erkölcsi és anyagi sikerre, melylyel az alig egy esztendőös egyesület dicsekedhetik, amennyiben minden eddigi vállalkozását teljes siker koronázta, a mely ezuttal sem maradt el. „A vereshaju“t adták elő, zsufolásig megtelt ház előtt; ott láttuk a helybeli intelligencia színe-javát; a környékről is számosan jöttek e. Az előadás a leglelkesebb hangulatban folyt le: a szereplők „játszottak“, a közönség pedig mindvégig tapsolt; ez magában véve is siker. *Általában* szívesen koncedáljuk a közönség nevezet, de nem hallgathatjuk el a mi nevezetünket sem. A rendezőséghez volna egy szavunk: Gondoskodjék mindenkor megfelelő számú helyről, tartson rendet, hogy folytonos láрма és zaj ne zavarja az előadást. Rövidebb szövegű darabot válasszon előadásra, mely a szereplőket nem fárasztja ki. Most pedig a szereplőkről néhány szót! Veréb Jankó (Vida János) volt az est hőse, valósággal felvillanyozta a közönséget ügyes játékkal. Kopecs László (András) eltekintve dülőző játéktól, elég jó volt, ugyszintén, Plasinka Gyula (Ferde) és Bogvár Terka is. Eitner Irénke (vereshaju) kezében volt a főszerep; szépen énekelte, dalgait számtalanszor ismételnie kellett. Babics Terka, Tokay János és Babics Erzsike, Ill Sándor szép párok voltak. Sáfán Gizi szemrevaló menyeeke volt, nemkülömben Bárány Mariska, kik feladatukat jól oldották meg. Turópoli, Zava-gyil, Brezocki, Hoffman, Skoda és Rádyuk nem volt sok dolguk a színpadon. Golobics Juliska eleven játékkal érdemelte ki tetszésünket. Hoffmann Erzsike, Bosnyák Katinka és Ferindis Irénke csinosak és ügyesek voltak. Az előadás befejeztével, percekig lelkesen ünnepelte a közönség Stájevics Dániel urat, az estely rendezőjét. Mülner Ferenc terve után készült a szép és nagy színpad. Mintegy 200 korona jutott az egyesület könyvtára javára.

Nagyatádi levelezőnkől a következő sorokat vettük: „A múlt héten külföldön tartózkodván, csak most jutott kezembe a „Csurgó és Videke“ f. évi 4. száma, melyben válaszul egyik közleményemre, Dr. Noszlópy Gáspár ur nyilatkozik. Azt hiszem teljesen felesleges válasznak, miután magamév teszem a szerkesztőség hozzáfűzött véleményét de megteszem, egyedül a Dr. Noszlópy úr iránti tiszteletet és becsületből. Ujból hangsúlyozom, hogy a cikk pusztán *közérdekből* íródott, mert a személyeskedés távol áll tőlem, ezt igazolja a fentemlített közlemény, mely nevéket nem említ. Hogy mégis elferdített és koholt tartalommal jelent meg, annak is okát adom. A valódi tényállást *nem írhattam le*, mert jóízűség és az olvasó közönség izlése tiltakozott volna ellene. Az ügyet nem óhajtom személyes térre vezetni, tehát részemről csak ennyivel szolgálhatok, megjegyezvén, hogy a multkori cikk veleje, megdönthetetlen igazság.“

— **A Pesti Napló.** Magyarország legrégebb napilapja mely ötvennegyedik évfolyamába lépett. A régi hagyományaihoz híven pártoktól függetlenül, mást, mint az ország érdekét nem ismerve, küzd a magyar alkotmány sörtetlenségéért a nemzeti jogok kivívásáért, az ország érdekeinek istápolásáért. Bátor szókimondása a napi politikában és közéletünk minden terén, társadalmi, irodalmi, művészeti és közgazdasági kérdésekben a hazafias és művelt magyar közönség kedveltjévé tettek az újságot. Munkatársai a legkiválóbb publicisták és írók, kiknek komoly, magvas és gazdag munkája mellé

pompásan illeszkedik a vidám és hamar országszerető népszerűvé vált Tarka Krónika. A lap irányán és tartalmán kívül barátaivá tette olvasóit azokkal az irodalmi és művészeti jelentőségű diszkrétívvel, amelyeket hat éven át, évről-évre előfizetőinek karácsonyi ajándékként adott; Madách „Ember tragédiája“, „Arany balladái“ Zichy Mihály rajzaival, „Bánk-ban-Album“, „Himfy-Album“ s a „Költök-Album“ után az idén országos feltűnést keltett „Zichy Mihály-Album“-val.

A lap előfizetési ára egész évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor. Aki most legalább egy fele évre előfizet s magát kötelezi, hogy egy további féle éven át előfizető marad míg a készlet tart megkapja a Zichy-Albumot. Az előfizetéseket a lap kiadóhivatalába, Budaörs, VI., Andrassy-ut 27. szám küldendő.

— **Értesítés.** Forrai Frankl Oszkár kiadóhivatala annak közlésére kér fel bennünket, hogy Székely Viktorral minden összeköttetést megszakítván, ezentúl laparúsitók a „Pesti Ujság“-ot és „Nemzeti Ujság“-ot csak a kiadóhivatali iroda útján (VI. Andrassy-ut 21. I. em. 4. szám) kapják. Együttal értesítjük az érdekelteket, hogy a két lap megszűnésére vonatkozó hír alaptalan, és ezen hazugság terjesztője ellen a legerélyesebb eljárás lesz folyamatba tevé.

— **A Tanítóországok igazgatósága** most becsatolta ki a sorsjáték tervezetét. A tervezet szerint a sorsjáték tiszta haszna tanítói jótékony intézmények gyarapítására és az Újagrárok Egyesülete Segítő Alapja segélyezésére fog fordítani. Összesen 300000 sorsjegyet becsatolnak ki. A sorsjegy ára 1 korona lesz. A nyeremények összértéke 90000. — koron, a fonyeremény 30000 koron. A nyereménytárgyak hazai ipari —, iparművészeti tárgyak és a képművészet alkotásai lehetnek. Az igazgatóság már eddig is több ezer koronaért vett képeket a Kelety-Tashi hagyatékban. A sorsjegyek nagy részének eada a maris biztostva van, a mennyiben úgy a városi —, mint a vidéki tanítószág nagy lelkesedéssel igyekezik a sorsjegyek elhelyezésén. A sorsolás olyó évi december hó 23-ra van tervezve.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz Jozsef keserűvíz** valamennyi hasonló vizet, tartos hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

— Kossuth sirja. Késői beküldés miatt csak a jövő számban hozhatjuk a sikerült verset.

— Bajjal hírtap. Elküldtük, a másik még ez-tán jön.

— B. H. M. Már nem tudtuk mire való hosszú hallgatását. Hozzuk. Üdvözlét!

— Pusztai. Elég ügyes versek, de mindegyik-nen volna egy kis simitani való. Versből sok van már közlésre kiszemelve, alkalomadtán talloznak be-lőlük.

— R. V. I. Utánanéztünk, a hiányzó számok Endrődre mentek. Ha időnk lesz kikeressük s elad-ljuk még egyszer.

— Bécs. Köszönjük szépen a megemlékezést, Barcsról kaptunk tudósítást. Jo mulatást.

— st. Debrecen. Megkaptuk s mihelyt lehet, hozni fogjuk verse t. Mi dicséretű jó lesz ha prozat is küld. Kérését teljesítjük.

— Yes. Köszönettel vettük. A mult számból helyszűke miatt maradt ki ez a rovat. Igen helyes lesz, de csak minél előbb! Szép, hogy legalább be-létja s helyrehozta a multkorit. Az értelmetlent majd ki magyarázzuk mi is, de aligha lesz benne kö-szönet, mert az gyanúsítás ám, melyben egy 3-ik látssza a főszerepet. Az ellenkezőjét pedig még mindig nem bizonyította be, sőt onné való távolmaradása csak meg-erősítette gyanunkat. Annak idején kértünk tudósítást. S. ivélyes üdvözléttel!

— Kle. Roppant elfoglaltságunk miatt késik a bírálát, de amál alaposabb lesz. A napokban okvet-lenül meg. Kérünk addig egy kis türelmet. A tárcá jönni fog.

— Merán. Az ánzixot megkaptuk. Jól mulla-tott legalább? Kívánsága szerint örtén.

— V. Gy. Szigetvár. Kérjük az otthonn felej-tett cikke beküldését. A fiukhoz gratulálunk.

— Kulcs és nyíl. Hol késik az éji homály-ban? Vagy Abáziában?

— K. L. Uraságod szenved? Versei hasonló-képen. Így magyarázható meg az a kijelentése, hogy ön alanyi poeta.

HIRDETÉSEK

Két tisztességes fiu, lehetőleg vi-déki, lapunk könyvnyomdájában tanu-óul felvétetik.

5245. tkv. 1902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ne-mesvidi tktár r. t. végrehajtónak Cippán György suber inkei lakos vég-rehajtást szenvedő elleni 67 kor. 84 fil. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő Cippán György sukernek az inkei 89 sztjkvben A l. 3 7 sorsz. 303 (ken-derföld és rét a bodzákban) 769 (-szán-toföld a segedi uton felül) és 12 sorsz. (24 telek utáni erdő s legelő illetőség) telki birtokból B. 5 rdsz. 1/4 rész il-letőségére 296 kban az inkei 369 sz. tkvben. A. l. 1—3 sor 457, 532 és 942 hrsz (3 drb szántó urrétiben, also nyugotiban és also közepben) telki birtokból B. 1 rdsz. 1/4 rész illetősé-gere 410 kban az inkei 470 sztjkvben A † 1046 hrsz (szántóföld az alsó ke-letiben) ingatlanból B. 2 rdsz. 1/4 rész illetőségére 210 kban, végül az inkei 371 sztjkvben A l. 1—3 sorsz. 675, 859 s 1158 hrsz (3 drb szántóföld a felső nyugotiban, a felső középben és felső keletiben) telki birtokból B. 2 1/4 rész illetősége 401 kor-ban az ár-verést ezenmel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanokra az

1903 évi február hó 23 ik napján délelőtt 10 órakor

Inke község házánál megtartando nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak ingatlanok becsárának 10 00-át, vagyis 29 k, 60 f 41 k, 21 és 40 k 10 f készpénzben avagy az 1881 60 tc 42 § ába jel-ett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 l. M. rendelet 8 §-b kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez a tenni: avagy az 1881 60 tsz 107 §-a értelmében a bá-natpénznek a bíróságnál előleges elhe-lyezéséről kiállított szabályszerű elis-mervény átszolgáltatni.

Csurgó, 1902. novb 8-án.

A kir. jbg. mint tkvi. hatóság.

CSILLAG kir. albiro.

51 sz. v. 1903

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végre-hajtó az 1881. évi LX. tc. 102 §-a ér-telmében ezenel közhírré te-zi, hogy a csurgói kir. járásbiróság által 1902 Sp. I. 4223 számú végzésével Fischer Simon csurgói lakos végrehajtató javára Hegedűs Lina és Kovács Andor csur-lakosok ellen 1000 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési vég-rehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 1517 kor-ra becsült szobabeli bu-torok, s fehrneműek, hidas s egy drb. malacból álló ingóságok nyilvános ár-verés utján eladatnak.

Mely árverésnek csurgói kir. jbiró-ság 1902 V. 6212 számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén Csurgón leendő eszközítésére.

1903 évi február hó 13 napján délután 2 órája

határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-ságok ezen árverésen az 1881 évi 60 tc. 107 és 108 §-ai értelmében a leg-többet ígérőnek készpénzfizetés melletl becsár-on alul is elfognak adadni.

Felhivatnak mindazok, kik az el-árverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielé-gítettetéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöl-tetett volna és ez a végrehajtási jegy-zőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbb-ségi bejelentéseiket az árverés megkez-déseig alulirt kiküldöttnél vagy irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni a törvényes következmények terhe mel-lett el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetmény-nek a bíróság tábláján történt kifüg-gesztését követő naptól számítattik.

Kelt Csurgón 1903 évi febr. hó 2-án.

KERKÁPOLY

kir. bir. végrehajtó.

4961 sz. 1902. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiroság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Zsi-lavec István végrehajtónak Toth Já-nos végrehajtást szenvedő elleni 100 korona tőkekövetelés s jár. iránti vég-rehajtási ügyében a csurgói kir. jbiro-ság területén levő Toth Jánosnak az ihberényi 84 sztjkvben A † 113 hrsz. (ház 150 sz. a udvarral és kerttel) in-gatlanára 424 korban az ihberényi 192 sztjkvben A † 584 hrsz. szőlő és pin-cze az öreghegyen) ingatlanára 1086 kor-ban ezenel megállapított kiküldési árban a csatlakozottnak kimonott Zalamegyei gazdasági kptár r. t. vgre-hajtónak 600 kor és jár Harmadás Janos és Toth János vajtatok 180 k. és járulékaiból álló kielégíté-e végett is az árverést elrendelte, és hogy a fentebb mejelölt ingatlanok

1903 március hó 2 napján d. o. 10 órakor

Ih-berény község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak

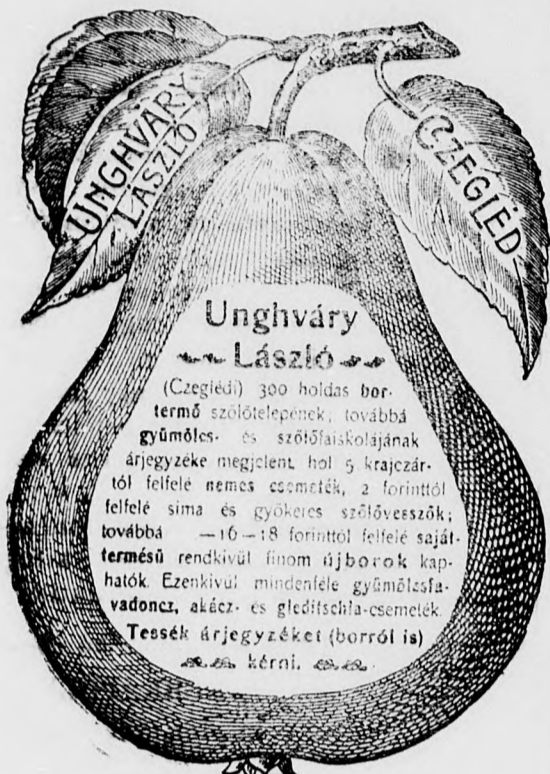
Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át vagyis 42 k. 40 f. és 101 k. 60 ft. kész-pénzben vagy az 1881 60 tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 l. M. rendelet 8 § ába kijelölt ovadé-képes értékpapirban a kiküldött kezé-hez letenni avagy az 1881 60 tcz 170 §-a értelmében a banatpénznek a biro-ságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismrvényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1902 évi október 26-án

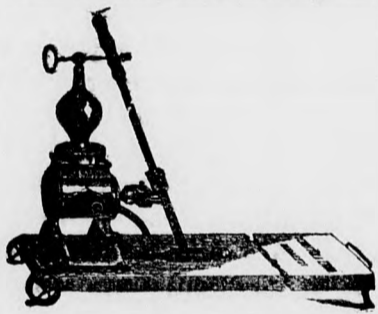
A kir. jbg. mint tkvi hatóság.

CSILLAG kir. albiro.

Eladó egy Cartridge kodak 13x18 as
fényképező készülék
teljesen felszerelve 160 kornáért
KANOVIS LÁSZLÓ káplánál Hárosban.

Borszivattyuk és borszűrők,

valamint az összes pincefelszerelési cikkek nevezetesen:
amerikai gumitömlők, rézcsapok
berlefejtő edények, mustszelők, bormérők.
Palaokmosó, palacktöltő, dugaszoló és kupakoló gépek.
Parafadugók, önkupakok palaokok!
SCHOTTOLA ERNŐNÉL
Budapesten, VI. Feneiér-palota.
Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve

MAGYAR ALTALÁNOS KÖT- ANYAG GYAR.

Budapest VI. Révay utca 16 sz.
Szállít gyári áron szülésznek a belügyminiszteri 95000/1902. rendeletnek megfelelő bábatáskát, ellenőrzőkönyveket és jegyzőkönyveket; valamint a szülészethez szükséges összes kötanyagokat, és műszereket,
Árjegyzék Inyen!

HAZAI IPAR

LASZKA JÓZSEF

kárpitos butorraktáros, és kocsi-
gyártó

Aladón raktárt tart mindenféle kész
butorokból.

Elvállal a szakmájába vágó mindenféle
kárpitos és kocsi gyártó
munkákat jutányos áron ugyszintén ezen
ágbán vágó minden javításokat is.

MAGYAR IPARI

A hazafias nézőközönség becses párt-
fogását kéri. 12-12

Ingyen és bérmentve kap

mindenki egy kezelési könyvecskét, mely-
ből bárki képes

Legfinomabb Likőröket és Rumot

hideg utór minden készülék nélkül még
a legkisebb mennyiségben is ország-
szerte ismert arómáimmal előállítani.

WATTERICH A.

Budapest, V., Dohány-utca 5. sz. aatt

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és
európai nemes gyökerezésű és sima vesszők mélyen
leszállított ágakon. Oltványok ezre 90-100 frt.
Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból,
fajtisztán teljes jótállással. Ha a szállítvány a
megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és
visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő
által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal viss-
sz-fizet m. Igy mindenki ebbeli szükségletét az
én költségemen a házához szállítva tekintheti meg.

ELŐKERITÉS.

Gleditschia csemetek és magvak.
Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény.
Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés né-
velhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással,
melyen nem hogy ember de semmiféle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a
bekerített részek teljesen kulccsal zárhatóak. Mi-
den rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és
kezelési utasítás mellékeljük. Bővebb tájéko-
zás végett szíves fénynyomatú díszes árjegyzékek
ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötele-
zet-ég nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly köny-
vet kap ezzel, ki címét egy levelező lapon tudatja,
mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak
tartalmát hasznára ne fordítanák, városban, falun
pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt.
Igy még azoknak is érdekesen áll, kik rendelni
semmit nem akarnak, mert benne számos oly
közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek
nagy szolgálatot tehetnek.

Diócsémetek. Kétéves, óriási jövedelmet
bizto itó voltánál fogva, en-
nek tenyésztése majd minden
ga daságban az utóbbi időben rendkívül elterjed.

Cím: **Érmelléki Első szőlőoltvány-Telep.**
Nagy Kágya u. p. Székelyhid.

Hirdetések

felvételnek e lap.

K I A D Ó H I V A T A L Á B A N

Vágó Gyula

CSURGÓN.

Könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papírkereskedés.

Ajánlja legújabb betűkkel és díszítésekkel felszerelt

●●●● könyvnyomdáját ●●●●

minden e szakmába vágó munkák izléses olcsó és pontos előállítására, —
ugy, hogy e téren bárkivel kiállja a versenyt. Továbbá

➡️ könyvkötészetét ➡️➡️➡️

a legegyszerűbbtől a díszkötésig készülnek könyvekötések. A megyében egyik legnagyobb

kész nyomtatvány raktárában

minden községi, ügyvédi, végrehajtói, tejszövetke-
zeti, és hitelszövetkezeti nyomtatványok nagy vá-
lasztékban kaphatók,